

aabenbart, at Selskabet aldeles ingen Anledning har til at visitere Noget ud i det Fjerne, fordi det slet ingen Naadighed har over det Fjerne. En forstandig Handelsmand vilde heller ikke her handle anderledes; han vilde ikke gaae ind paa Forandringer, der vare ugunstige i de første Aar, uden at han var sikker paa at nyde Godt af den paafølgende gunstige Tid. I den Henseende maatte jeg dog give de tidligere Forslag Fortrinet, som kun gjorde Opsigeligheben paa 14 Aar, idet det nemlig der var aabenbart, at Selskabet havde en virkelig Fremtid at kunne bygge paa. Den høitagtede Minister har allerede omtalt det, som dog nærmest er Tanken ved, at man vil have Statsdriften prøvet foreløbig paa 3 Aar. I de 3 Aar, som nu forestaaer, kan man paa ingen Maade virkelig overse, hvorledes Jernbanedriften vil stille sig med Hensyn til Rentabilitet, fordi Banen kun bestaaer af to adskilte Stumper, som det gjælder om i sin Tid, naar de ere færdige, at bringe til fuldstændig Samling. Nu kan man ikke see, deels hvad de bør give i Subtægt, deels hvorledes man skal stille Betingelserne for en sammenhængende Drift af dem. Regjeringen kan ikke paa nærværende Stadium stille strængere Regler overfor det sjællandske Jernbaneselskab, hvad der dog er nødvendigt; derfor ønsker man ikke, at en Bortforpagtning skulde skee, førend Banen er fuldenbt, endnu mere, fordi en Deel af Driftmateriellet da først er tilstede, og Regjeringen da egentlig først kan paavise, hvad den har at byde, hvorimod den ellers skal have vidtløftige Stipulationer om, hvad den endnu skal levere af det ikke færdige Materiel. Altsaa, Grunden, hvorfor man ønsker foreløbig de 3 Aars Drift af Staten, er den, at Banen ikke er færdig, og at man ønsker den færdig, førend der bliver Spørgsmaal om en saadan Overtagelse. Det ærede Medlem har ydtalt en Frygt for, at det saakaldte „Der—hoer—jeg“—Spørgsmaal skulde komme til at spille en væsentlig Rolle, naar Loven gik igjennem. Jeg maa tilstaae, at det er mig dog ikke klart, thi enten der bliver Statsdrift eller Forpagtningsdrift, er det nu givet, at Banen er anlagt, og at Stationerne ere bestemte. Hvad der her kan være Tale om, er dog kun at ordne Togenes Gang,

satte Priserne, Taxterne, Fragterne osv., men derved kan Der—hoer—jeg—Spørgsmaalet ikke let spille nogen Rolle, og det er heller ikke opkommet paa denne Maade. Det har sin Oprindelse fra de langt lidensfabeligere Forhandlinger om Banernes Retning, Stationers Beliggenhed osv. Have vi kunnet komme ud over Sagen med frelst Samvittighed dengang, kunne vi vistnok hengive os til den Trost, at vi ogsaa kunne ud over Vanfælighederne nu, uden at Der—hoer—jeg—Spørgsmaalet skal angribe vor Hønnettitet. Jeg sigter til det ærede Medlems Anhydning af, at Ministeren endog kunde gaae saa vidt (Aldre: En Minister), at en Minister kunde gaae saa vidt, at han vilde benytte det Spørgsmaal til at influere paa Medlemmer i andre politiske Afgjørelser, hvilket dog ganske vist vilde angribe vor Hønnettitet. Nei, ere vi komme saa vidt, at vi ere krydsede forbi langt farligere Skjer, kunne vi vel ogsaa gøre det her. Det ærede Medlem meente, at det vilde være saa høist vanfæligt at finde en dygtig Driftsbestyrer og dygtige Folk, at det vilde være langt vanfæligere for Regjeringen end for det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg maa tilstaae, at jeg seer her egentlig ikke, at Vanfæligheden er større for den Ene end for den Anden. Det sjællandske Jernbaneselskab kan ikke forudsættes at ville stille de Folk, det antager, gunstigere Betingelser end Staten, hverken med Hensyn til deres Functioners Vedbliven eller med Hensyn til en eventuel Afsted, thi det er aabenbart, at i det Tilfælde, at det sjællandske Jernbaneselskab staaer under 1 Aars Opsigelsesstrudsel, maa det i ethvert givet Tilfælde, naar det ansætter Folk, have sikret sig saaledes, at de heller ikke faae nogen Pension, eller nogen mere byrdesuld Stilling ligeoverfor sine Folk end Regjeringen. Jeg kan altsaa ikke see, at det i mindste Maade kan influere paa dette Spørgsmaal, at ikke Staten kan faae lige saa billige og dygtige Folk som den sjællandske Jernbaneselskabs; det er i saa Henseende ligegyldigt, om den Ene eller den Anden driver Banerne. Jeg maa saaledes tillade mig meget at anbefale det ærede Thing at blive staaende ved den Afstemning, som her faldt ved forrige Behandling. Den høitærede Minister betonebe dengang meget stærkt, at han i den Afstemning, som da